

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Cur Deus pauperes in mundo esse velit. 94.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

brū putrefactū amputat, ne hæc
lues ad cætera membra trāsiliat.

Cur Deus pauperes in mun-
do esse velit.

94.

*Quæ cunctis elementa Deus donauerit aquæ,
Effigiem cunctis indideritque suam:
Cum cunctis aquæ vox sit data, mensque redempti
Cum fuerint pretio diues inopsque pari:
Denique cum cæli sit spes equalis utrique:
Noluit hos opibus cur Deus esse pares?
Scilicet ut cæli regnum lucretur uterque,
Dum patitur pauper, diues eumque iuuat.*

SCHOLIA.

Cum cunctis elementa) Gregorius Nazianz. in ea oratione, quam de pauperum amore conscripsit, posteaquam eorum calamitatem luculentissimè descripsit, ea omnia tam corporea, quàm spiritua- lia beneficia enumerat, quæ cæ- teroqui à Deo ipsis contigerunt, Quò videlicet hinc ostendat, nō propterea eos contemptui esse

debere, quòd mundi opibus careant. Atque eodem modo Augustinus de ea, quæ in Ecclesiæ incunabilis inter Christianos erat, bonorum communionelocuens, Nefas putabant, inquit, religiosi viri, eum sibi participare non ascire in substantia, qui particeps erat in gratia.

De ver. Domi. Serm. 25. Scilicet ut cæli) Diues, inquit Augustinus, propter pauperem factus est, & pauper propter diuitem. Pauperis est orare: & diuitis erogare. Dei est pro paruis magna pensare. De misericordia eius parua, nascitur magna copia. Fertundus est ager pauperum: cito reddit dominatibus fructum. Ac rursus alio loco exponens illud Apostoli, Inuicem onera vestra portate: Quid est onus quod portatis? Non habere. Quid est diuitiarum onus? Plusquàm opus est,

habere. Et ille oneratus est, & tu oneratus es. Porta cum illo non habere, portet tecum plus habere: vt fiat æquales sarcinæ vestræ. Atque vt dilucidius adhuc ostendat Deū, idcirco pauperes in hoc mundo esse velle, vt diuites bene de ipsis merendo, atque eorum calamitates subleuando, ipsius gratiā sibi concilient, his rursus verbis alio loco vtitur: Omnes pauperes quos videtis, potuit illos Christus pascere, quomodo per coruum Heliam aluit. Tamen & ipsi Helix subtraxit coruum. Vt à vidua pasceretur, non Helix præstitit, sed viduæ. Quando ergo Deus pauperes facit, diuites probat. Eodem modo Diuus Gregorius in Moralibus suis, vt eorum fastum retundat, qui si quid beneficij in pauperes contulerint, magnificè

Lib. 50.

Hom. 13.

Homi.

Lib. 21.

cap. 14.

de se protinus sentiunt, ostendit nihil esse causæ, quamobrè propterea animis intumescat, quippe qui plus ex ea re, quàm pauperes, cōmodi ferat, nimirum illud

Luc. 16.

Christi ponderans, Facite vobis amicos de māmōna iniquitatis. Ait itaque vir sanctissimus: Si genorum amicitias æterna tabernacula acquirimus, dātes procul dubio pensare debemus, quia patronis potiùs munera offerimus, quàm egenis dona largimur. Et paulò pòst: Largiēs pauperi, quasi ad frugem terram excolit, quod acceperit, vberi⁹ reddit. Ac mox item, ostendens qua ratione inanem gloriā is propulsare possit, qui pauperi largitur: Cū naturæ nostræ consortes, inquit, exteriora non habere cōspicimus, quàm multa nobis desint bona interiora pensemus: quatenus se-

se super inopes cogitatio nostra non eleuet, cum solerter videt quia nos tanto veriùs, quanto & interiùs, indigentes sumus. Quin illud etiam perpendere cõuenit, quod ait Augustinus, exponens illud Aggæi, Meum est aurum. Hoc ideo dictum est, inquit, ut ille qui non vult cum indigentib⁹ communicare quod habet, cum audit præcepta misericordiæ faciendæ, intelligat Deum non de re illius, cui iubet, sed de re sua iubere donare: & ille, qui aliquid pauperi erogat, non se arbitretur de suo facere: ne fortè non tã confirmetur misericordiæ nomine, quàm infletur superbiæ vanitate.

Lib. 50.

Hom.

30. hom.

In quibus rebus Christianæ vitæ perfectio consistat.